

Трудното сбогуване с Дими Паница*

Написано от Хари Харалампиев
Събота, 20 Август 2011 20:32

Той беше най-щедрият, когото познавах. И като истински благородник неговата щедрост – духовна и материална беше пословична. Но като че ли той държеше в по-голяма степен на онази, неизмеримо по-важната, каквато е сърдечната щедрост.

И днес помня един от есенните дни на 2007 г., в който с басовия си и топъл глас се обади по телефона, за да ме попита давам ли съгласие да бъда член на журито на фондация „Свободна и демократична България”, основана от него.

Каза, че за мен е ходатайствал писателят Георги Данаилов. Бях смутен от високата чест и някак припряно дадох съгласие. От тогава датира приятелството ми с Димитър (Джон) Паница – забележителен българин, за когото тепърва ще научаваме нови щрихи от биографията му. [.](#)

Емигрирал в далечната 1948 г., той никога не е преставал да бъде българин, дори и когато в продължение на три десетилетия е заместник главен редактор на най-тиражираното списание в света „Рийдърс Дайджест”.

Беше демократ до мозъка на костите. Казваше, че *„Демокрацията не може да бъде подарена. Тя трябва да бъде завоювана. А за да бъде завоювана, трябва да бъде желана. А за да бъде желана, необходимо е да се знае какво представлява.”*

Трудното сбогуване с Дими Паница*

Написано от Хари Харалампиев
Събота, 20 Август 2011 20:32

Напомняше, че българите знаят какво представлява тя.

Животът на този човек е пример за лична гордост. Той нито за миг не е живял с мисълта, че е жител на вечността. Когато със съпругата си Ивон гостува на моето семейство, каза: *„Благодарен съм на моя баща, който ме напътстваше: „Дими, никога, по никакъв начин не се вземай на сериозно. Това е пагубно, особено за преуспелите в живота хора. И никога не завиждай.“*

Чух го да казва: *„Истински ненавиждам завистта. Тя е единственият грях, който неминуемо те кара да пожелаеш смъртта на друг човек, чието щатие те прави нещастен.“*

Тези, които са имали привилегията да го познават знаят, че той беше земен, достъпен и добронамерен. Изповядваше мъдростта на Съорен Киркегор: *„Желанието да помогна не е желание да властвам, а желание да служа“.*

Наградата „За гражданска доблест“, която беше учредена с негови лични средства, се даваше на личности, доказали се в своите професии, загърбили уюта и спокойствието, и борили се за по-справедлив живот, какъвто ние, българите, заслужаваме.

На свои колеги журналисти, чувал съм да казва: *„Избягвайте понятия, свързани с дълъг кортеж от думи, които прикриват онова, което означават. Потиснете автоцензурата и говорете високо и ясно, за да ви вярват“.*

И макар, че Дими, той ми беше позволил да се обръщам към него тъкмо по този начин, храбро се бореше с коварната болест, на 28 юли 2011 г. се пресели в отвъдното.

С тъга и гордост казвам, че го познавах и мога да кажа, че още в първия миг на досега ми с него усетих, че той е интелектуалец от европейска величина, у когото дълбоката национална същина се издигаше до истински европеизъм.

Трудното сбогуване с Дими Паница*

Написано от Хари Харалампиев
Събота, 20 Август 2011 20:32

Усетих, че пред мен най-неочаквано се е възправил човек и интелектуалец не с измеренията на родните мащаби.

Страдам за него.

Текстът е предоставен на сайта Държавна сигурност.com от **Хари Харалампиев, адвокат и член на журито на наградите „За гражданска доблест” – „Паница”. Написан е по повод кончината на големия български филантроп Дими Паница на 28 юли 2011 г. Заглавието е на сайта.*

Други материали за Дими Паница:

[Отиде си големият български благодетел.](#)

[За ЧОВЕКА Дими Паница.](#)

[Последното интервю с него.](#)

[Фотогалерия: Последно сбогом с Дими Паница.](#)

[Видео от службата в негова памет.](#)